

ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਫਰਮ ਬੂਟਾ ਮਲ-ਦੇਵ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਚੰਨ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 304 ਆਫ 1960

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 69—ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਫਰਮਜ਼ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਪਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ—ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69(2) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਵਚਨ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਵਚਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਵਚਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਰਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ XXX ਨਿਯਮ 1 ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 80, ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਦਾਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ. ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ ਐਲ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮ ਬੂਟਾ ਮਲ-ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਚੰਨਣ ਮੱਲ ਤੋਂ 4,658 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਬਣੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ 1948 ਵਿੱਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1,642-10-0 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 (2) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ. ਵੀ. ਐੱਸ. ਬਹਿਲ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐੱਸ.ਐੱਲ. ਕਪੂਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ।

ਮੁਦਈ ਫਰਮ 14 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ, ਇਸ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਅਤੇ ਵਧਵਾ ਮੱਲ ਹਨ। ਫਰਮ 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਤੀ ਹੀ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਡਾਵਾ ਮੱਲ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰਮ ਬੁਟਾ ਮੱਲ-ਭੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਦੇਵ ਰਾਜ ਸਾਬੀ ਦੁਆਰਾ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। "

ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸਾਥੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੀਜੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੀਜੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਵਡਾਵਾ ਮੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਚਿਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਨਿਊ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਡੀਆ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਮੀਕਾ ਮਰਚੈਂਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।

ਇਹ ਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਤਰਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੈ:-

"ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 12 ਫਰਮ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਚੰਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਸਾਰਦਾ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਸਾਰਦਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXX ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਚੰਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਸਾਰਦਾ,

ਜੋ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਅੱਗੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕੀ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੰਸਰਾਜ ਮਨੋਤ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਸ ਗੋਰਕ ਨਾਥ ਚੰਪਾਲਾਲ ਪਾਂਡੇ, (3) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—

ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ, "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਵਚਨ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਵਚਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਵਚਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਰਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ XXX ਨਿਯਮ 1 ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਡੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਸਤਿਆ ਦੇਵ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 696

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16(I)(e) ਅਤੇ (2)—ਇਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ—ਕੀ ਇਹ "ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ"—ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਢਾਹੁਣਾ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁੱਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਐਕਟ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)